

ΧΡΥΣΙΔΡΕΙΑ

Τεύχος 15/2026 (Έτος 7^ο)

Μήνυμα Προέδρου

Αγαπητές μου - αγαπητοί μου,

Βρισκόμαστε στην καρδιά του ελληνικού καλοκαιριού. Ο Αύγουστος είναι ο μήνας που η Ελλάδα φοράει τα καλά της. Τα νησιά μας γεμίζουν, τα χωριά ζωντανεύουν και εκατομμύρια άνθρωποι από την Ελλάδα και το εξωτερικό ταξιδεύουν για να γνωρίσουν την πατρίδα μας.

Η τουριστική περίοδος παρουσιάζει θετικές ενδείξεις και η χώρα μας εξακολουθεί να αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους προορισμούς διεθνώς, δημιουργώντας εύλογες προσδοκίες για την ελληνική αγορά, αλλά και για το κόσμημα, την αργυροχρυσοχοΐα και το ρολόι. Η συγκυρία είναι θετική, όμως το τελικό αποτέλεσμα θα το κρίνουν η αγορά, ο επαγγελματίας και, τελικά, αυτό που μένει στο τέλος της ημέρας στην επιχείρηση. Γι' αυτό χρειάζεται αισιοδοξία, αλλά χωρίς βιαστικά συμπεράσματα.

Την ίδια ώρα, δεν μπορούμε να προσπερνούμε τις εικόνες που πληγώνουν τη χώρα μας, με το κρατικό επιτελείο να δείχνει αμήχανο. Οι πυρκαγιές του καλοκαιριού, που αφήνουν πίσω τους ανθρώπους να δοκιμάζονται, περιουσίες να χάνονται και έναν φυσικό πλούτο που χρειάζεται προστασία, μας θυμίζουν, με τρόπο δυσάρεστο αλλά σαφή, πόσο εύθραυστη μπορεί να είναι η ισορροπία ανάμεσα στην ανάπτυξη και στην προστασία του τόπου. Γιατί ο τόπος δεν είναι μόνο οι προορισμοί που βλέπει ο επισκέπτης. Είναι οι άνθρωποί του, τα χωριά, οι πόλεις, τα νησιά και η γη του. Είναι ο τόπος στον οποίο ζούμε και δημιουργούμε.

Και σε μια εποχή που όλα αλλάζουν γρήγορα, ίσως αξίζει να θυμόμαστε και εκείνα που δεν αλλάζουν. Ο Δεκαπενταύγουστος παραμένει μια σταθερή αναφορά. Η Παναγία, η πίστη, η οικογένεια, η παράδοση, η ιστορική μας συνέχεια. Πράγματα απλά, που ίσως ακριβώς επειδή είναι απλά έχουν αντέξει στον χρόνο.

Δεν είναι ανάγκη να συμφωνούμε σε όλα. Είναι όμως ανάγκη να μπορούμε να συνυπάρχουμε, να συνεργαζόμαστε και να προχωρούμε μπροστά. Αυτό είναι σημαντικό για την κοινωνία, για την οικονομία και, ασφαλώς, για τον δικό μας κλάδο.

Οι προσδοκίες είναι βάσιμες. Τα περιθώρια υπάρχουν. Από εδώ και πέρα, όμως, θα μιλήσουν τα αποτελέσματα. Τα υπόλοιπα θα τα κρίνει ο χρόνος.

Καλό Δεκαπενταύγουστο σε όλους, με υγεία, οικογενειακή χαρά και την ευλογία της Παναγίας.

Πέτρος Καλπακίδης
Πρόεδρος ΠΟΒΑΚΩ

Η ΠΟΒΑΚΩ ολοκλήρωσε την αξιολόγηση του Προγράμματος Ανάκαμψης Συλλόγων-μελών 2026 -Έμπρακτη στήριξη των πρωτοβάθμιων σωματείων της

Πανελλήνια
Ομοσπονδία
Βιοτεχνών
Αργυροχρυσόχων
Κοσμηματοπωλών
Ωρολογοπωλών

Η ΠΟΒΑΚΩ ολοκλήρωσε τη διαδικασία υποβολής και αξιολόγησης των αιτημάτων για το «Πρόγραμμα Ανάκαμψης Συλλόγων-μελών 2026» (ΠΑΣ 2026), μιας πρωτοβουλίας που σχεδιάστηκε με στόχο την οικονομική στήριξη Συλλόγων-μελών με περιορισμένες οικονομικές δυνατότητες.

Το πρόγραμμα χρηματοδοτείται εξ ολοκλήρου από τους διαθέσιμους πόρους της Ομοσπονδίας, με σκοπό να συμβάλει στην ομαλή λειτουργία των Συλλόγων και στη συνέχιση του έργου τους στις τοπικές επαγγελματικές κοινότητες.

Εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας υποβλήθηκαν αιτήματα από δύο Συλλόγους-μέλη, τα οποία, μετά την ολοκλήρωση της αξιολόγησης, κρίθηκε ότι πληρούν τα κριτήρια συμμετοχής. Οι δύο Σύλλογοι εντάσσονται στο ΠΑΣ 2026 και η Ομοσπονδία θα προβεί στην καταβολή της οικονομικής ενίσχυσης, σύμφωνα με τους όρους του προγράμματος.

Με τη συγκεκριμένη δράση, η ΠΟΒΑΚΩ στηρίζει έμπρακτα τους πρωτοβάθμιους φορείς που αποτελούν τη βάση της Ομοσπονδίας και της συλλογικής εκπροσώπησης του κλάδου της αργυροχρυσοχοΐας και του ωρολογίου.

Η Ομοσπονδία θα συνεχίσει να αναπτύσσει ανάλογες πρωτοβουλίες, στο μέτρο των δυνατοτήτων του προϋπολογισμού της, ανταποκρινόμενη στις ανάγκες των Συλλόγων-μελών και ενισχύοντας το δίκτυο οργανωμένων φορέων εκπροσώπησης του κλάδου.

50 χρόνια Σχολή Αργυροχρυσοχοΐας Στεμνίτσας

Το Σάββατο 8 και την Κυριακή 9 Αυγούστου 2026, στο Νικολετοπούλειο Πνευματικό Κέντρο Στεμνίτσας, πραγματοποιήθηκαν οι επετειακές εκδηλώσεις για τη συμπλήρωση 50 χρόνων από την ίδρυση της Σχολής Αργυροχρυσοχοΐας Στεμνίτσας, με πρωτοβουλία του Πολιτιστικού και Εξωραϊστικού Συλλόγου Στεμνιτσιωτών «Ο ΥΨΟΥΝΤΑΣ», υπό την αιγίδα και την οικονομική επιχορήγηση του Υπουργείου Πολιτισμού και με την υποστήριξη του Δήμου Γορτυνίας.

Η επέτειος είχε διπλό συμβολισμό, καθώς συμπληρώνονται παράλληλα 100 χρόνια από την ανέγερση του ιστορικού διδακτηρίου της Σχολής, το 1926. Πενήντα χρόνια εκπαίδευσης και δημιουργίας, μέσα από τα οποία η παραδοσιακή γνώση της μεταλλοτεχνίας πέρασε σε νεότερες γενιές και συνδέθηκε με τη σύγχρονη αργυροχρυσοχοΐα.

Στη διάρκεια αυτών των πέντε δεκαετιών, η Σχολή αποτέλεσε σημείο αναφοράς για την αργυροχρυσοχοΐα στη Στεμνίτσα, διατηρώντας τη σχέση της τοπικής παράδοσης με την εκπαίδευση και τη σύγχρονη δημιουργία.

Ξεχωριστή στιγμή στις εκδηλώσεις αποτέλεσαν τα αποκαλυπτήρια της προτομής του Λάμπη Κατσούλη, του σπουδαίου δασκάλου που συνδέθηκε με τη Σχολή και την εκπαίδευση νέων ανθρώπων στην τέχνη της αργυροχρυσοχοΐας. Η τιμητική αυτή πράξη αποτέλεσε αναγνώριση της προσφοράς του και της συμβολής του στη μετάδοση της γνώσης.

Στην εκδήλωση παρευρέθηκε και ο Πρόεδρος του Συλλόγου Αργυροχρυσοχόν Κοσμηματοπωλών Ωρολογοποιών Μεσσηνίας, κ. Ιωάννης Κουβελάκης, ο οποίος, έχοντας υπάρξει μαθητής του Λάμπη Κατσούλη πριν από 35 χρόνια, τίμησε με την παρουσία του την εκδήλωση.

Η Σχολή Αργυροχρυσοχοΐας Στεμνίτσας, εδώ και μισό αιώνα, αποτελεί σημαντικό σημείο αναφοράς της επαγγελματικής εκπαίδευσης και της διατήρησης της ελληνικής αργυροχρυσοχοΐας, συμβάλλοντας ουσιαστικά στη συνέχεια και το μέλλον του κλάδου.

Οι Παναγίες του Δεκαπενταύγουστου

Έντονη είναι η συγκινησιακή φόρτιση που πλανάται μέσα στην αιωρούμενη ολοκλήρωση του καλοκαιριού, με αφορμή τον εορτασμό της Κοίμησης της Θεοτόκου· της λαμπρότερης θεομητορικής γιορτής της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Ο λαός μας τιμά την μετάσταση της Παναγίας από την γη στον ουρανό· τον εναγκαλισμό της Μητέρας με τον αγαπημένο Υιό της.

Η λατρεία στο πρόσωπό της Παναγίας εκφράζεται μέσα από τα εκατοντάδες ονόματα που της έχουν προσδώσει: Γιάτρισσα, Βρεφοκρατούσα, Γλυκοφιλούσα, Ελεούσα, Παντάνασσα, Κεχαριτωμένη, Μολυβδοσκέπαστη, Τουρλιανή, Αθηνιώτισσα... αλλά και από τους αμέτρητους ναούς και ξωκλήσια αφιερωμένα στη Χάρη της.

Στις 15 Αυγούστου χιλιάδες πιστών με την ψυχή γεμάτη ελπίδα και κατάνυξη προστρέχουν στα αναρίθμητα προσκυνήματα, όπου λιτανεύονται οι θαυματουργές εικόνες της Παναγίας. Τη γιορτινή αυτή ημέρα, οι πλατείες των χωριών «φοράνε τα καλά τους»· οι τοπικοί πολιτιστικοί σύλλογοι στήνουν παραδοσιακά γλέντια και χορούς για να τιμήσουν τη Μεγαλόχαρη.

Οι ξακουστοί εορτασμοί

Το μεγαλύτερο προσκύνημα θεωρείται αυτό της Μεγαλόχαρης στην Τήνο. Στο κυκλαδίτικο νησί, που στη συνείδηση των Ελλήνων είναι απόλυτα ταυτισμένο με την Παναγιά του, ο εορτασμός του Δεκαπενταύγουστου αποτελεί τη λαμπρότερη γιορτή. Κάθε χρόνο χιλιάδες προσκυνητές συρρέουν εδώ, ανηφορίζοντας με κατάνυξη προς την εκκλησία για να εκπληρώσουν το τάμα τους στη θαυματουργή εικόνα της Παναγίας. Οι πιστοί, που διανύουν την απόσταση από το λιμάνι μέχρι την είσοδο της εκκλησίας γονατιστοί, η περιφορά του επιταφίου και η μεγαλοπρεπής λιτάνευση της εικόνας σ' ολόκληρη τη πόλη δημιουργούν κατανυκτική ατμόσφαιρα γεμάτη θρησκευτικό δέος και συγκίνηση.

Πόλος έλξης την ημέρα του Δεκαπενταύγουστου είναι και η Πάρος, χάρη σε μια από τις εντυπωσιακότερες εκκλησίες του Αιγαίου, τον παλαιοχριστιανικό ναό της Εκατονταπυλιανής. Στην Παροικιά, την πρωτεύουσα του νησιού, η θρησκευτική τελετή χαρακτηρίζεται από την περιφορά του επιταφίου της Παναγίας. Ακολουθεί παραδοσιακό γλέντι με νησιώτικους χορούς και με το παριανό κρασί να ρέει άφθονο... Στο κοντινό λιμανάκι της Νάουσας, η νύχτα γίνεται μέρα, όταν δεκάδες καΐκια με αναμμένες δάδες προσεγγίζουν την προβλήτα δίνοντας το σύνθημα για την έναρξη της γιορτής.

Θρησκευτικό έμβλημα του Ποντιακού Ελληνισμού, η Ιερά Μονή Παναγίας Σουμελά, σύμβολο των «χαμένων πατρίδων» και της ποντιακής πίστης, εορτάζεται με θρησκευτική μεγαλοπρέπεια. Η ιστορική εκκλησία, που είναι θεμελιωμένη στις πλαγιές του Βερμίου όρους, συγκεντρώνει χιλιάδες πιστών απ' ολόκληρη την Ελλάδα. Η Θεία

Λειτουργία και ο Μεγάλος Εσπερινός της Κοίμησης της Θεοτόκου τελούνται με μεγάλη ευλάβεια. Στο αποκορύφωμα της μεγάλης γιορτής, ποντιακά συγκροτήματα προσφέρουν μοναδικές στιγμές με παραδοσιακούς σκοπούς και πολύωρο γλέντι.

Το «Πάσχα του καλοκαιριού» σε κάθε γωνιά της Ελλάδας

Πάσχα του καλοκαιριού ονομάζει ο λαός μας τον Δεκαπενταύγουστο. Όπου κι αν σας βγάλει ο δρόμος σας ετούτη τη μέρα, σίγουρα θα βρείτε και μια εκκλησιά που θα γιορτάζει την Παναγιά της.

Στην Πάτμο, το νησί της Ορθοδοξίας, όπου τα πάντα περιστρέφονται γύρω από το ιστορικό μοναστήρι της Αποκάλυψης, ο χρυσοποίκιλτος επιτάφιος περιφέρεται από τους μοναχούς στα σοκάκια του νησιού, ενώ οι καμπάνες ηχούν ασταμάτητα.

Στα Ζαγοροχώρια, ξακουστά σε όλη την Ελλάδα για τα πανηγύρια του Δεκαπενταύγουστου, οι εκδηλώσεις στη μνήμη της Κοίμησης της Θεοτόκου είναι τριήμερες και δίνουν την ευκαιρία για τρικούβερτο γλέντι με παραδοσιακούς ηπειρώτικους σκοπούς.

Στη Θάσο, στο χωριό Παναγιά που πήρε το όνομά του από τη Θεοτόκο, μετά τη λιτάνευση της εικόνας, που συνοδεύεται από πολυμελή μπάντα, οι πιστοί μαζεύονται στο προαύλιο της εκκλησίας όπου παρακάθονται στο γιορτινό τραπέζι που περιλαμβάνει πατάτες, ρύζι και μοσχάρι στιφάδο.

Στη Λέσβο, η Παναγιά η Αγιασώτισσα προσφέρει ένα από τα ωραιότερα πανηγύρια του ανατολικού Αιγαίου. Πολλοί προσκυνητές με αφετηρία την πόλη της Μυτιλήνης περπατούν 25 ολόκληρα χιλιόμετρα για να φτάσουν στον αυλόγυρο της εκκλησίας, όπου και διανυκτερεύουν. Στη γραφική κωμόπολη της Αγιάσου βιώνει κανείς όλη την ατμόσφαιρα ενός γνήσιου νησιώτικου πανηγυριού.

Στη Κεφαλονιά, κοντά στο χωριό Μαρκόπουλο, τα φιδάκια της Παναγιάς προσελκύουν κάθε χρόνο χιλιάδες προσκυνητές, που βεβαιώνουν με τα μάτια τους ένα μοναδικό φαινόμενο. Κάθε 15 Αυγούστου μικρά άκακα φιδάκια εμφανίζονται στον τρούλο της εκκλησίας. Σύμφωνα με τον μύθο, πρόκειται για τις καλόγριες ενός παλιού μοναστηριού που υπήρχε στη περιοχή, που προκειμένου να μην πέσουν στα χέρια των πειρατών παρακάλεσαν την Παναγιά να τις μεταμορφώσει σε φίδια.

Πηγή: [VisitGreece](#) [Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού](#)

Ο φόρος πολυτελείας στο κόσμημα

Ο φόρος πολυτελείας στα κοσμήματα και οι επιπτώσεις του στην ανταγωνιστικότητα της ελληνικής αγοράς βρέθηκαν στο επίκεντρο της συζήτησης του Προέδρου του Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Θεσσαλονίκης (ΒΕΘ), κ. Μακάριου Παπαδόπουλου, σε τηλεοπτική συνέντευξή του. Ακολουθεί το σχετικό άρθρο:

«Κραυγή Αγωνίας» από τη Μικρομεσαία Επιχειρηματικότητα της Θεσσαλονίκης: Η Φορολογική Μέγγενη, το Ενεργειακό Κόστος και η Τεράστια Εργατικών Χεριών

Στην εκπομπή «Στο Επίκεντρο» της τηλεόρασης ΓΝΩΜΗ TV, ο δημοσιογράφος Γιώργος Παπαδόπουλος φιλοξένησε τον πρόεδρο του Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Θεσσαλονίκης (ΒΕΘ), Μακάριο (Μάριο) Παπαδόπουλο.

Η «Ραχοκοκαλιά» της Ελληνικής Οικονομίας στο «Επίκεντρο»

Σε μια αποκαλυπτική συζήτηση για το επιχειρείν στη συμπρωτεύουσα και σε ολόκληρο τον Νομό Θεσσαλονίκης, ο πρόεδρος του ΒΕΘ έθεσε στο τραπέζι τα καίρια ζητήματα που ταλανίζουν τις 32.000 μικρές, πολύ μικρές, μεσαίες και ατομικές επιχειρήσεις-μέλη του.

Ο κ. Παπαδόπουλος υπογράμμισε μια εντυπωσιακή πραγματικότητα: στη χώρα μας, οι επιχειρήσεις που απασχολούν πάνω από 250 εργαζόμενους είναι μόλις 630 σε όλη την επικράτεια. Αυτό σημαίνει ότι το 99.9% της ελληνικής οικονομίας απαρτίζεται από μικρομεσαίους βιοτέχνες, επαγγελματίες και τεχνίτες - τους πραγματικούς «ήρωες» που επιβίωσαν από τη 15ετή οικονομική κρίση, την πανδημία και τώρα βρίσκονται αντιμέτωποι με τη γραφειοκρατία, το υψηλό κόστος λειτουργίας και την ψηφιακή μετάβαση.

1. Φορολογική Μέγγενη και «Επιχειρηματίες Ανάγκης»

Ο πρόεδρος του ΒΕΘ άσκησε δριμεία κριτική στην οριζόντια φορολόγηση των ατομικών επιχειρήσεων και των ελεύθερων επαγγελματιών, εξηγώντας τις καταστροφικές συνέπειες που επιφέρει:

Η Αδικία της Οριζόντιας Φορολόγησης: Σε μια εποχή που το 70% των συναλλαγών διενεργείται ψηφιακά και το κράτος γνωρίζει ακριβώς τους τζίρους μέσω τραπεζών και ΑΑΔΕ, η επιβολή τεκμαρτού φόρου αντιμετωπίζει όλους τους επαγγελματίες οριζόντια, ανεξάρτητα από τα πραγματικά τους έσοδα. Οι «Επιχειρηματίες Ανάγκης»: Πρόκειται για επαγγελματίες

μεγαλύτερης ηλικίας που διατηρούν την επιχείρησή τους ανοιχτή για 2-3 χρόνια πριν τη συνταξιοδότηση, απλώς για να συμπληρώσουν τα έτη τους. Η οριζόντια φορολόγηση τους εξαναγκάζει σε πρόωρο κλείσιμο ή αλλαγή ταμείου, με καταστροφικές συνέπειες για τη σύνταξή τους.

Φόρος Πολυτελείας στα Κοσμήματα: Αναφέρθηκε το παράδειγμα των κοσμηματοπωλείων, όπου η διατήρηση του φόρου πολυτελείας πλήττει την ανταγωνιστικότητα του ελληνικού προϊόντος έναντι γειτονικών χωρών (όπως η Τουρκία), με αποτέλεσμα οι τουρίστες να προτιμούν αγορές εκτός Ελλάδας.

2. Τραπεζικός Αποκλεισμός και «Ψηφιολογία»

Πρόσβαση σε Χρηματοδότηση: Οι μικρές επιχειρήσεις παραμένουν αποκλεισμένες από τον τραπεζικό δανεισμό, καθώς οι τράπεζες ζητούν διπλάσιες εξασφαλίσεις και υποθήκες περιουσιών αντί να αξιολογούν βιώσιμα επιχειρηματικά σχέδια (business plans). Αντίθετα, οι μεγάλες επιχειρήσεις τυγχάνουν ευνοϊκής μεταχείρισης.

Ψηφιακό Δελτίο Αποστολής και Κόστος: Η ψηφιακή μετάβαση (όπως το ψηφιακό δελτίο αποστολής και η διασύνδεση ταμειακών μηχανών με POS) επιβαρύνει οικονομικά τις μικρές επιχειρήσεις. Το κράτος απαιτεί εφαρμογές και εξοπλισμό χωρίς να παρέχει οικονομική ενίσχυση ή επιδοτήσεις, την ώρα που 2 στις 3 επιχειρήσεις δηλώνουν ανέτοιμες να καλύψουν αυτό το κόστος.

3. Έλλειψη Εργατικών Χεριών & το Σφάλμα των Επιδομάτων Ανεργίας

Ένα από τα πλέον οξυμένα προβλήματα της αγοράς είναι η δραματική έλλειψη προσωπικού, εξειδικευμένου και μη.

Επιδότηση της Ανεργίας αντί της Εργασίας: Ο κ. Παπαδόπουλος τόνισε ότι σε μια περίοδο που η ανεργία έχει υποχωρήσει κάτω από το 6%, η διατήρηση παρατεταμένων επιδομάτων ανεργίας λειτουργεί ανασταλτικά. Πολλοί νέοι επιλέγουν να εργαστούν 3-4 μήνες στον τουρισμό και στη συνέχεια να εισπράττουν το επίδομα της ΔΥΠΑ, αφήνοντας τις βιοτεχνίες και τη μεταποίηση χωρίς προσωπικό.

Μετακλητοί Εργάτες από Τρίτες Χώρες: Το γραφειοκρατικό πλαίσιο για τη μετάκληση εργατών (σε βιοτεχνίες, κατασκευές και αγροτικό τομέα) είναι εξαιρετικά αγκυλωμένο. Ο πρόεδρος του ΒΕΘ πρότεινε νομοθετική ρύθμιση που θα επιτρέπει στις επιχειρήσεις να διαμορφώνουν προσωρινούς, ελαφρού τύπου χώρους φιλοξενίας στους περιβάλλοντες χώρους των εργοστασίων για τους εποχικούς εργαζόμενους.

4. Η Απαξίωση των Τεχνικών Επαγγελματιών και ο Ρόλος της Μητέρας

Στο επίκεντρο της συζήτησης βρέθηκε το χάσμα μεταξύ της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης και της αγοράς εργασίας:

Η «Παγίδα» των Πανεπιστημίων: Στην Ελλάδα λειτουργούν 26 πανεπιστήμια, με αποτέλεσμα χιλιάδες νέοι να σπουδάζουν σε σχολές χωρίς αντίκρισμα στην αγορά εργασίας. Ο κ. Παπαδόπουλος απηύθυνε έκκληση στην «Ελληνίδα μάνα» να επανεξετάσει τις επιλογές για τα παιδιά της, υπογραμμίζοντας ότι τα τεχνικά επαγγέλματα προσφέρουν άμεση επαγγελματική αποκατάσταση και υψηλότερες αμοιβές.

Πολυδιάσπαση Εκπαίδευσης: Η τεχνική εκπαίδευση στην Ελλάδα είναι διασπαρμένη σε 5 διαφορετικά Υπουργεία (Παιδείας, Εργασίας, Τουρισμού, Υγείας, Αγροτικής Ανάπτυξης). Το ΒΕΘ προτείνει την υιοθέτηση ευρωπαϊκών μοντέλων (όπως της Ιταλίας και της Γερμανίας), όπου η τεχνική εκπαίδευση περνά στις Περιφέρειες και τα Επιμελητήρια, διασυνδέοντας άμεσα την κατάρτιση με τις πραγματικές ανάγκες της αγοράς (π.χ. χειριστές μηχανημάτων CNC, ψυκτικοί, υδραυλικοί, ηλεκτρολόγοι).

5. Ενεργειακό Κόστος: Απουσία Μπαταριών και Αποθήκευσης

Παρά το γεγονός ότι η Ελλάδα διαθέτει πάνω από 330 ημέρες ηλιοφάνειας και παράγει άφθονη ενέργεια από ΑΠΕ, οι ελληνικές βιοτεχνίες πληρώνουν από το ακριβότερο ρεύμα στην Ευρώπη:

Το Έλλειμμα Αποθήκευσης: Το κράτος δεν επιτρέπει ή δεν επιδοτεί την τοποθέτηση μπαταριών αποθήκευσης ενέργειας στις επιχειρήσεις. Έτσι, τις ώρες που η παραγωγή πράσινης ενέργειας είναι πλεονασματική και οι τιμές μηδενικές, η ενέργεια «πετιέται» αντί να αποθηκεύεται για τις ώρες αιχμής. **Απώλεια Ανταγωνιστικότητας στις Εξαγωγές:** Την ώρα που μια γαλλική επιχείρηση απολαμβάνει χαμηλό κόστος ενέργειας, η ελληνική εξαιρετικά εξωστρεφής βιοτεχνία επιβαρύνεται με δυσβάστακτο ενεργειακό κόστος, το οποίο την πετάει εκτός διεθνών αγορών ακόμη και για διακυμάνσεις της τάξεως του 1%.

6. Τοπικά Προϊόντα, Ποιότητα και η Μάχη του Παγωτού

Ο πρόεδρος του ΒΕΘ, έχοντας και την ιδιότητα του ζαχαροπλάστη, στάθηκε ιδιαίτερα στην ανάγκη στήριξης των ελληνικών ποιοτικών προϊόντων: Προστασία Γεωγραφικών Ενδείξεων: Υπάρχουν σημαντικές καθυστερήσεις στην κατοχύρωση εμβληματικών τοπικών προϊόντων της Θεσσαλονίκης ως Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ένδειξης (ΠΓΕ), όπως τα Τρίγωνα Πανοράματος και το Κουλούρι Θεσσαλονίκης. Βιοτεχνία vs Βιομηχανία (Το Παράδειγμα του Παγωτού): Ο κ. Παπαδόπουλος αποκάλυψε μια μεγάλη αλήθεια για την αγορά: το φρέσκο, χειροποίητο παγωτό ζαχαροπλαστέιου (φτιαγμένο με φρέσκο παστεριωμένο γάλα) είναι συχνά φθηνότερο ανά κιλό και ασύγκριτα ποιοτικότερο από τα συσκευασμένα βιομηχανικά παγωτά των σούπερ μάρκετ που παρασκευάζονται από σκόνη γάλακτος.

Στήριξη της Τοπικής Αγοράς: Οι καταναλωτές και οι ξενοδοχειακές μονάδες οφείλουν να εμπιστεύονται τους ντόπιους παραγωγούς, τους αρτοποιούς και τους βιοτέχνες, καθώς τα χρήματα αυτά ανακυκλώνονται στην τοπική οικονομία και διατηρούν ζωντανό τον κοινωνικό ιστό της Θεσσαλονίκης.

Συμπεράσματα

Ο πρόεδρος του ΒΕΘ έκλεισε την τοποθέτησή του με μια χαρακτηριστική παρομοίωση: «Οι δεινόσαυροι, τα μεγαλύτερα ζώα που πάτησαν στη Γη, δεν επιβίωσαν γιατί δεν εξελίχθηκαν. Όταν οι ανάγκες της οικονομίας αλλάζουν, πρέπει να αλλάζει και η νομοθεσία.» Ο δημοσιογράφος Γιώργος Παπαδόπουλος ευχαρίστησε τον Μακάριο Παπαδόπουλο για την εποικοδομητική συζήτηση, ανανεώνοντας το ραντεβού τους για τις μέρες της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, προκειμένου να γίνει ο απολογισμός των κυβερνητικών δεσμεύσεων απέναντι στον βιοτεχνικό κόσμο.

Πηγή: ΝΕΑ ΤΗΣ ΠΕΛΛΑΣ

